

ΜΑΝΙΝΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Πριν ολοκληρωθεί η τριλογία της Αθήνας, η συγγραφέας και αρθρογράφος **Μανίνα Ζουμπουλάκη** αποφάσισε να δώσει φωνή σε μια μοντέρνα 82χρονη γυναίκα. Η **Μελίνα**, μητέρα, γιαγιά και φίλη αποφασίζει να κρατήσει ημερολόγιο για το έτος 2018, μέσα σε αυτό γράφει τις εντυπώσεις της από τα όσα συμβαίνουν γύρω της, και μοιράζεται με τους αναγνώστες της την καθημερινότητα και τις περιπέτειες τις δικές της και των φίλων της. Όπως μας λέει η συγγραφέας νιώθει ότι ανοίγει ένα παράθυρο ώστε να κοιτάζουν οι νεότεροι την τρίτη και τέταρτη ηλικία και να καταλάβουν τα προβλήματα των ηλικιωμένων αλλά όχι μόνο αυτά. Άλλωστε η **Μελίνα** δεν είναι μια γυναίκα που ζει προσκολλημένη στο παρελθόν της, αλλά ζει το παρόν και δεν αφήνει τις μέρες της να πηγαίνουν χαμένες! Όμως αρκετά με τους προλόγους, ώρα να διαβάσετε τις απαντήσεις που μας έδωσε η ίδια η συγγραφέας!

ArtScript Blog: Πείτε μας λίγα λόγια για εσάς (ένα σύντομο βιογραφικό).

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Μεγάλωσα στην Καβάλα, γράφω στα περιοδικά από 22-23 χρονών, μου αρέσει να γράφω βιβλία, μόλις τελειώνω το ένα αρχίζω να σκέφτομαι το επόμενο. Γράφω και άρθρα στην AthensVoice, όπως και σενάρια, θεατρικά, τα πάντα όλα. Μερικά έχουνε γυριστεί /ανέβει, τα περισσότερα στουμπώνουν το ντεσκτοπ μου,

αλλά θα βρουνε το δρόμο τους κι αυτά. Είμαι κακή νοικοκυρά, έχω τρία παιδιά και ζω στην Αθήνα».

ArtScript Blog: **Αν και έχω την εντύπωση ότι η ηρωίδα σας η Μελίνα, γράφει το ημερολόγιο της στον υπολογιστή θα ρωτήσω αν ήταν χειρόγραφο πως θα ήταν το εξώφυλλο του;**

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Θα είχε έναν ήλιο επάνω, ζωγραφισμένο με το χέρι! Ίσως να είχε ένα καραβάκι κάτω από την ήλιο, και θάλασσα, για να είναι κομπλέ...»

ArtScript Blog: **Πως νιώθετε ότι αντιμετωπίζονται οι ηλικιωμένοι από τους νεότερους και πως από την κοινωνία;**

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Πριν χρόνια κάποιος είχε φωνάξει στον μπαμπά μου ‘Κουνήσου, ρε παππού!’ ενώ ανέβαινε στο λεωφορείο... και ήθελα να τον πιάσω από το μαλλί εκείνον τον κάποιον, να του φωνάξω ‘Πόσο γρήγορα θα κουνιέσαι εσύ στην ηλικία του;’ Ή ‘Ο μπαμπάκας μου είναι, δεν ήταν πάντα έτσι!’ ... εννοείται δεν έκανα τίποτα, απλώς έγινα χάλια (ενώ ο μπαμπάς ούτε που ιδρώσε). Δεν έχουμε υπομονή με τους ηλικιωμένους, δεν προσπαθούμε να μπούμε στη θέση τους – αλλά σαν κοινωνία είμαστε πολύ πιο ανθρώπινη (κοινωνία) από τις Βόρειες χώρες, που στέλνουν τους παππούδες στα γηροκομεία μόλις κλείσουν τα 75-80, και τους ξεχνάνε εκεί. Στην Ελλάδα ο παππούς και η γιαγιά εξακολουθούν να είναι μέλη της οικογένειας, ακόμα κι όταν δεν μένουν στο ίδιο σπίτι με παιδιά και εγγόνια. Κι αυτό είναι μεγάλη υπόθεση. Η κοινωνία που σέβεται τους γέρους της είναι πολιτισμένη με την ουσιαστική έννοια».

ArtScript Blog: **«Το [σχεδόν] ημερολόγιο μιας 82χρονης» είναι ένα βιβλίο για την τρίτη ηλικία ή ένα βιβλίο για να καταλάβουν οι νεότεροι την τρίτη ηλικία;**

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Το δεύτερο: είναι ένα βιβλίο που μπαίνει μέσα στην ζωή και στην πραγματικότητα μιας 82χρονης. Η οποία ζει στο σήμερα, την στιγμή, όχι στο παρελθόν ή στην νοσταλγία, και αυτό την κάνει μοντέρνα, με την πραγματική σημασία της λέξης. Ναι, ελπίζω ότι ανοίγω ένα παράθυρο στην Τρίτη και Τέταρτη ηλικία, από το οποίο παράθυρο οι μικρότερες ηλικίες μπορούν να ρίξουν μια ματιά...»

ArtScript Blog: **Ο έρωτας έχει ηλικία;**

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Όχι. Δεν υπάρχει άλλη απάντηση, ερωτεύεσαι όποτε να ’ναι, και όποιο άτομο σου γυαλίσει, συνήθως χωρίς καμιά λογική!»

ArtScript Blog: **Στο βιβλίο σας αναφέρονται διάφορα κοινωνικά θέματα, ένα από αυτά είναι και ο βασανισμός ζώων. Διαβάζουμε συχνά στα Μ.Μ.Ε. ειδήσεις για βασανισμούς ζώων ενώ κάποιοι δε διστάζουν να βιντεοσκοπήσουν και βίντεο με τα “κατορθώματα τους”. Τα μέτρα και οι νόμοι που προβλέπουν τιμωρίες για τους βασανιστές πιστεύετε επιφέρουν μείωση των κρουσμάτων ή πρέπει να στηριχτεί αλλού η εξάλειψη τέτοιων φαινομένων;**

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Η ανιψιά μου είχε βρει ένα σκυλάκι δεμένο σε μια νάλιον σακούλα στα σκουπίδια – μου είχε μείνει αυτή η σκηνή, ότι μπορεί ένας άνθρωπος να κάνει κάτι τόσο σκληρό... αλλά εδώ σκοτώνουν παιδιά, ή τα κακοποιούν, υπάρχουν άνθρωποι που σκοτώνουν στο ξύλο τη γυναίκα τους, στα ζώα θα κολλήσουν; Δεν ξέρω αν φτάνουν, αν είναι αρκετοί οι Νόμοι, ή ο φόβος της τιμωρίας. Δυστυχώς οι Νόμοι

καταπατώνται, ή αγνοούνται συστηματικά. Σίγουρα δεν φταίει κανένα κράτος αν κάποιοι άνθρωποι είναι τέρατα...»

ArtScript Blog: Αναφέρεστε επίσης και στο Αλτσχάμερ έχοντας αφιερώσει αρκετές σελίδες σε αυτό μέσω των ανησυχιών της ηρωίδας σας. Τελικά θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την πάθηση αυτή ως ένα είδος πρόωρου θανάτου και μάλιστα πιο τραγικού;

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Ναι είναι τραγικό. Το έγγραφο επειδή υπάρχει, το βιώνουμε όσο μεγαλώνουμε (στους ακόμα μεγαλύτερους συγγενείς μας). Η μητέρα αγαπημένου φίλου μου ‘χάθηκε’ έτσι, και το να βλέπεις ένα αγαπημένο σου πρόσωπο να φεύγει ενώ ζει ακόμα, είναι ασήκωτο...»

ArtScript Blog: Οι ήρωες των πιο άμεσα γραμμένων βιβλίων όπως είναι και το ημερολόγιο της Μελίνας, φέρουν τις απόψεις των συγγραφέων τους ή είναι ανεξάρτητες οντότητες με αποκλειστικά δική τους ζωή αλλά και απόψεις;

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Οι απόψεις των συγγραφέων διατρέχουν τις ζωές, τις πράξεις και τα συναισθήματα των ηρωίδων, τουλάχιστον στην περίπτωσή μου. Δεν μπορώ να μιλήσω για άλλους συγγραφείς, οι δικές μου ηρωίδες είναι χίλιες φορές καλύτερες από εμένα, πιο τολμηρές, πιο γρήγορες, πιο διαισθητικές, αλλά... πατάνε κάμποσο απάνω μου για να σταθούνε όρθιες!»

ArtScript Blog: Στο «[σχεδόν] ημερολόγιο» η Μελίνα βγάζει μαύρα χρήματα ώστε να συμβάλει στα έξοδα της, μιας και η σύνταξη των 500 ευρώ δεν αρκεί, όμως το έκανε και σε νεότερη ηλικία. Επίσης και η ηρωίδα σας στο βιβλίο «Άκουσε με» έκανε το ίδιο. Τι συμβαίνει με τη μαύρη εργασία στην Ελλάδα; Ήταν, είναι και θα είναι “πανταχού παρούσα” στη χώρα μας;

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Σκεφτείτε πόσους ανθρώπους ξέρετε στον περίγυρό σας που για τον έναν ή τον άλλον λόγο, καταφεύγουν στην μαύρη εργασία: δεν είναι αρκετοί ώστε να στηρίξουν ρεαλιστικούς ήρωες μυθιστορημάτων; Στον δικό μου περίγυρο, είναι, δυστυχώς...»

ArtScript Blog: Γράφετε στον πρόλογο του βιβλίου σας: «να επιμένετε να γράψετε πολλά ακόμα σχεδόν ημερολόγια από εδώ και πέρα!» Σχεδιάζετε να γράψετε και άλλες περιπέτειες με κεντρική ηρωίδα τη Μελίνα ή επί του παρόντος σκέφτεστε να ασχοληθείτε με κάποιο άλλο θέμα;

Μανίνα Ζουμπουλάκη: «Έχω σχεδόν τελειώσει το τρίτο βιβλίο από την Τριλογία της Αθήνας, ή της Δώρας (της ηρωίδας του ‘Κάτι μου κρύβεις’ και του ‘Άκουσε με’), ελπίζω ότι θα κυκλοφορήσει κάποια στιγμή το χειμώνα... Γενικά ψοφάω να γράφω ιστορίες με τις ίδιες ηρωίδες – στο τρίτο της τριλογίας, πχ, έχω βάλει ηρωίδες/ ήρωες από ένα παλιότερο μυθιστόρημά μου, την ‘Ευτυχία’, που είχαν εμφανιστεί πλαγίως στο ‘Άκουσε με’ και μου έμειναν στο μυαλό. Θα δω πώς θα μου πάει το καλοκαίρι και θα αποφασίσω τι θα γράψω μετά, δουλεύω παράλληλα ένα θεατρικό, ένα σενάριο, τα μικρά σενάρια της Νόβα με τις ‘Μαμάδες στο Παγκάκι’ και τους ‘Μπαμπάδες στο Παγκάκι’, δεν σταματάω ποτέ να γράφω ... αλλά ναι, πολύ μου αρέσει η ιδέα της συνέχειας του Ημερολογίου της Μελίνας!»

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2Grd3qT>